

੧੨੭੨੦

ੴ

ੴ
ੴ
ੴ

1926 18-37926

ਭਗਤ ਮਤਾ ਭੰਡਾ

੨

ਭਾਗ

ਭਗਤ ਮਤਾ ਭੰਡਾ

੧੨੭੨੦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાષ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ ઈસ્લામી ડૉક્ટર

વિષય ઈસ્લામ : ૧ : ૧

શ્રી રામ ચરિત માનસ
 આમદાવાદ
 ૨૭૨૦

તવહીદા ડકા આલમમે ભજવાદીયા કમલી વાલેને
 જળ લાગેલાહા ઇલલાહ ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 જળચેહરમે અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
 લનલોર લટામે સુરજકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
 હિલ એસે રંગીલેકે સદકે ચોર બાં એસે હટીલેકે કુરબાં
 હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
 બનકનકે ચલે મેરાજ કી શબ વલેલ છબથી ઉસપે અઝબ
 જતતકે હુરો ગીલમાં કો શરમા દીયા કમલી વાલેને
 કુલદોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
 હરતરહકી બાંકી અદાઓસે લુટવાદીયા કમલી વાલેને
 પીપીકે પેચાલે કવસરકે લુટીમે મજે છ બર બરકે
 હજા આત્યના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
 ચબ બરકે દોશાલે વાલોંકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
 જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો મેરાજકી શબ છનઆમ મીલા
 ખુશહોકે હામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
 ખુશકી મેં તરી પેદા કરહી હરશાખ હરી પેદા કરહી
 મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
 મમે અશ'પે કુખ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે બકે હુવે વાસીલ
 કયા બને ખુદાકો બકર કયા સમબાદીયા કમલી વાલેને
 હસલામ મીલા હમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
 જવાતકો બે કુચ દીલવાનાયા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

કુવાણી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે નરમચે તુને તો પુછા હી નહી
 બાળે જન્નતસે નીકાલા જખકે હવાને કહા
 તોબા તોબા જખ સુની આદમકી તોબા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાચે લોગોકે ગુલામ
 બીક જચે બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 બીકરીયા કે હલકપે તો હાય આર ચલ મસા
 લોગ કહેતે હંચ કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુતુસ ને કહા જખ અલઅમા
 કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનવા હી નહી
 હઝરતે ઐયુબકા કીડા ને સખ તન ખા લીયા
 લોગ કહેતે હંચ તમાસા ચે તમાસા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર વહેવાકા સર
 કયસી આંખે ફેરવી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરપર મુસા નખા જલવા હમાસા દેખને
 જોર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશફક તુમને ખુબ લીખી હય અઝલ
 શાહીરો મે હય અબીતક નામ તેશ હી નહી

કવ્વાલી—જનાબ બાહાદુરખાં.

મહેબુબ મેરે ચકતા ને તુ હય વોહી મયં હું
 ખરવાના સીકત કુરખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 જાળકીશ લીએ અએ પીયારે ઠાલા હય નકાબે તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરૂમ નહીમમત થે બકી કોઈ રહે બાએ
 દીખલાઈે ગલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બચ
 મયં કિંચુના હસે બકસુ ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો બાકે પાપે કુછ તો અબ હુતકરમ મવલા
 હય તુર તેરા મુજમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

હય લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી કુઆ હો
 મયં સુનકે કહું કોચને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ બવો ખશહો તો ખશ હો
 હમ કોઈ ચુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મયં રનુસ હોતો રનુસ મંચ લખાવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વશાઈં સે સબવારે બક્ષા હું
 તુમ અપની બક્ષાઈં સે ગીરફતારે વક્ષા હો
 કાસીદ કે કફિયાસે મહું ખત્તે ગળી હો
 કાલીદકી ન સુહીમય સુકદરકો લીખા હો

નધ કરાણી.

કાણુ બલામે મૈ ફસ ગઈરે
 અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરકા
 પરકા હટા કર સામને આબ
 દીલમે અફાએ ઉતર ગઈ રે-કાણુ બલામે
 જલદ બુલાલો શાહે મદીના
 કુરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
 હીંદમે આફે મ લુટ લઈ રે-કાણુ બલામે
 કુદરકો તું ઇંસલામ મેં લાયા
 શરબતે વસલ કા બમ પીલાયા
 નામે મોહમદી દીલકો લાયા
 એસે પીયાપે મે મર ગઈ રે-કાણુ બલામે
 ઇન્ના આતએના કલકોસર
 ફસલ્લે લેરબએકા વનહર કહેકર
 ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
 કુલ હુંવલ્લા મે મે.મીટ ગઈ રે-કાણુ બલામે

સેર.

નારમે તુર જલવે તુમા હો ગયા.
 થાલો દોજમ અમન ખુલ કા હો ગયા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખલ્લ રૂખે હંઝરત કે સામને
 તુળા હે પસ્ત સરવે તુખુવતકે સામને
 કેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 કયા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
 આ રખ બે મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂ
 મરકહ બને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને દેહર
 હંઝરતકી ઝામે તેગે જલાલતકે સામને
 મહશરમે આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હંક
 હે બવ અર્જ શાફઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે છુનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એકે કાહસે નહી કોહે છુનહ મેરે
 હંઝરત તુમારે ફુલઝલે રહમત કે સામને
 અદલાહ વેલી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 બીસતર જમાઈ મેં હરે હંઝરતકે સામને

કબાલી.

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે,
 અમે હીજર તો દેગા ન છુને મુઝે,
 મઝલે વાલે સખ મઝે મંચ હાથ મલતા રેહ અયા,
 અં તરપતી રેહ અઘ ઝોર દીલ મચલતા રેહ અયા,

લીલા સાથ ન અપને કીચીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે—૧
 દેખીયે કીસ્મતમે લીખી ઝેવારત કા નહિં,
 દેખીયે રવઝેપે ખુલવાતે હેં હજરત કા નહીં,
 ચેહી સીઅહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે—૨
 અમ અજલ મત બન લે ચેં બાં બહોત મુશકીલમે હે
 બન હું રવઝેપે ચેહ અરમાન મેરે હીલમે હે
 કોઈ દીન અલી ચોર હે છને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે,—૩
 હીંદસે કા સાકીએ કવલર ખુલા લીજે મુઝે,
 એક પિયાલા આબે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમે આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે,—૪
 કા મોહંમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીયે કુરકતમે જલતાહું ખબર લીજે મેરી
 લજ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે,—૫
 ફીકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે હીદારહંચ,
 મમ મુસાપ્રીર હું અકેલા તેરી મહદ દરઝારહે,
 કોઈ રાહમે છુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે—૬

મારે બધા ઇસ વતન ને, જોર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને બેકસી ને શૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંબપે રંબ સહીને મુઝે.

મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે.—૭

આસમાં થામે ઝમોં પકડે વતન શૌક કરે,
મંચ નઠયડંગા નઠયડંગા કોઈ ચીખા કરે,
ફીચા ચાહ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા બુલાલો મહીને, મુઝે—૮

અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંચ બરસાઈંગા,
દુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ ચહીને બહીંગા,

ચેહી બાવેગે, લેકે ચહીને મુઝે,

મેરે મવલા બુલાલો મહીને મુઝે.—૯

અઝલ.

બતે હો કહાંચે બતે બહાં
અબી દીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી બોચચે લખ તો ખીલાહી નહી
અબી ગુનચે એ દીલ તો ખીલાહી નહી
કળ તલક સલા ગમ ખાચે કોઈ
ફીચ તરાહ બાનસે બાચે કોઈ
હસે ખાકે બલા સમબાચે કોઈ
હસ છુત કો તો ખોદે ખુલાહી નહી

કચું હસતા હે મેરે રોને પર
 નાસેહ કરા અલ્લાહ સે કર
 તું કયા બને હાલતે કરહે અમર
 તુને દીલ તો બુતોં દીયાહી નહી
 મૈને બે સવાલે વસ્લે કીયા
 વો “હમ્” મુઝે ચે જવાબ મીલ
 તકદીરમેં તેરે લીખાહી નહી
 તેરે કરહ અમર કી દવાહી નહી

મસલામ કા જંડા.

મસલામ કા જંડા આલમમે જડવા દીયા કમલી વાલેને
 કાબેમે બુતોકો કલમએલી પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુંબટ બે અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાકે જમાલ એક આલમકો તહપા દીયા કમલીવાલેને
 જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
 ગોચાકે ખુદાકો બેખરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કચું ફીકરહો રોજે જગા હમકો ધુલબએ ગે સબ હશ્યાં અબતો
 અસ વકતકે અબરે રહેમતકો બરસા દીયા કમલી વાલેને
 હે હેકે સરબે હાવતકો ઝોડસે મીટા કર કસરતકો
 વો જલવાએ હક ધસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકકે દીલસે પુછો કરા વો કદકી ફળન વો ફળકીઅય
 દીખલાક કલી બેગનકી અદા તહપા દીયા કમલીવાલેને

કયા નીગાહેં ગુલમે સલ્લેખલા છસરાહસે ગુલરે શહેફુદા
 વોહ કુશલીં અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કશી તો ગાડું મે બા બાકે કશી કોહો ચારોમે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 બખ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસતાહી ભજન.

મદીનેમેં મોહમ્મદ આયો, હીલખર સચ્ચો દીનબગાવો,
 સરવર સચ્ચો દીન બગાયો.—મદીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર બાયો,
 હાથ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ આયો;
 અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયો.—મદીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મહેરાબકો થોથો અરસપે આયો,
 થોથો અરસપે એક ચેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમેં હી ખાયો.—મદીને.

હસ પરદેમેં નબીકો ખીઠાયો. અનહક લેહ બતાયો,
 આશક માથુક દોને હીલખીલબૈંઠે આશક માથુક મનલાયો
 નબીજી મહેરાબસે આયો.—મદીને.

નૂરહી પમહી ગુરકો બમા નૂરહી સેબ ખીજાયો,
 ગુરકો ચેહરા નબીજીકે શીરપર, મોતીવન મેહ બરશાયો,
 નબીજી મહેરાબ ચિઆયો.—મદીને.

કલમા પઠો નીત તુર નળીકા, ઈલમે-દીન સોહાયો,
લાઈ લાહા ઇલીલાહ મોહમદ રસુલીલ્લાહ કલમામુખ પાઠ પઠાયો
નીરોશા તેરે કહમોમી આયો—મહીને.

મઝલ "અમીર" મીનાઈ.

બસ "કહી જલવે મેં હમ હો મઝો સઝોદાઈ
અલરકે ન દેખા ચા હોને લખી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અય પરદા નશી કરલે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સઝોદાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિલ્તૂર પે પુરિ કી
દિખલાઈ ઝલક કિસને કિસકી હુવી રસઆઈ
આશિકે સેહયા કરના માઅશુકોં પે મરનિટના
કિયા હમ હય લગાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો લી લલાઓ લી આચાન હય સમ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ તક તો બને ચે શેખ અબ કયું હુવે તુમ કાદિર
બનાં તેરી ઉલફત મેં કયસી હુવી રસવાઈ
મુહલ્તસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને જુલાયા હય લેનેકો કબા આઈ

મઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં અસમે કે રસવાઈ નહો
જબ તમાસા તુમ હો કસુ દુન્યા તમાશાઈ નહો

મુપકે મુપકે રાય તનહાઈ મેં હમ વેહ યોગકર
 બન દેહું કિજર મેં પર ઉનપ્રી રસવાઈ નહોં
 વેહ સમે વાંચાઈ જો આજો દેખ કર મંચ ડર ગયા
 બન લેનેકો દુલહન બનકે કળા આઈ નહોં
 વો મોહઅગતહી નહોં અજ વેહ ઇનાયત હી નહી
 મુજ સે મીલને પ્રી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
 મુજકો અપની બળમ મે દેખાતો બોલે ગમેર સે
 કમીન હય ઇસકો નિકાલો કોઈ સમોઢાઈ નહો
 અંચ 'બલીલ' અખતો દોઆહય રાતદિન હકસે વેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઈ નહોં

મઝલે "બલીલ."

લીલજો પ્રીર ઉસી ગલીમ પે તળીયત આઈ
 રહમ આયા કલી લુચકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 માર પહેલુ મેં ન કાબુ મેં તળીયત આઈ
 દીલમેં રહેતે હંચ મગર દીલમેં કોઈ ખાર નહી
 મસલેહત થી જો હસીનો મે નખાંકત આઈ
 મુખંદ સળ હુવે મકતલ મેં મગર વાજો નસીબ
 તેવ મેં હમ ન રહા જળ મેરી નવબત આઈ
 સમેર પ્રી મુલશને આલમ પ્રી બોહોત હમને 'બલીલ'
 કિયી શુલસે ન મગર મુજો મોહબત આઈ

મઝલ.

સાક્ષીયા ઠપુ ન હવસ હો! મુજહે મયખાને કી
 દિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હય પયમાને કી
 મોહતસિબ તુજહકો ખબર કયા મેરે પયમાને કી
 મંચ લે પીતાહું વોહ હય ઝોર હી મયખાને કી
 આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
 અબ ન શીશેકી અરસત હય ન પયમાને કી
 આપ પહેલુમેં લે બચઠેં તો સંભલ કર બચઠે
 દિલે મે તાબ કે! આહત હય મચલ જાને કી
 મે ખુદી મેં યહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
 શીશે આબાહ રહેં ખચેર હો મયખાને કી

મઝલ.

ટલગએ હમમે સબ આલામ મદીને વાલે
 કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
 તુને રોશન કીયા ઈસ્લામ મદીને વાલે,
 મીડગએ દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
 તિરના લબ મેંલી હું સદકે તેરે મયખાનેકા
 દેદે દેદે મુઝે એક જમ મદીને વાલે,
 તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
 હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
 નિત નએ જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
 બખ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

એન લેને નહિં રેતી હે તેરે આશિકહે,
યાદ તેરી સહરો શામ મહીને વાલે,
બડી ઉમ્મીદસે લિખી હે ગઝલ મિરઝાને,
હરકે દિલવાદો કુછ ધનઆમ મહીને વાલે.

મંજલી ક

જળ લગપે તેરે રમે મીસ્ત્રી જલવા તુમા હો.
તળ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો.
અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે તુમાયા
જુ આઈના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો.
જળ ખોલતે હો કાકુલે પેઆકો તુમ અપને
તળ સરપે મેરે એક નહ લાતે બલા હો.
બોસા બે તલળ મેને ધ્રીયા ઉસસે તો દુહી
ખુલલાકે લગા ઠેકનેકે ચલ ચહાંસે હવા હો.
જળ ઉસકો તું પામાલ કરે તું તો શીર એ શોખ
બાંપે હુવે હાથ આકે તેરે કમું નસળા હો.
મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બાન દીલ હું
મેહકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુઝસે ખફા હો.
કહ ખાક લુએ આહ વો બિમાર લલા અળ.
લસકોંકે “બફર” હરકકા આઘાર લગા હો.

મંજલી.

હમ તુમ હોં સમે વસ્લ એકેલે તો મગા હો
હમસે હો અલગ દુર હવા તુમસે જુદા હો

વે. હાં હાં હીલમે મેરે તુમ છુડી દવા હો
 આ બેઠો મેરે પહેલુમેં જોર મુજકો ચકાવો
 તુ ફેરે છુરી મેરે જલેપર તો મજા હો
 મેં હંસકે દુવા હું મેરે કાલીલકા બલ્લા હો
 તુમ થોડસે કોસો મુજે મેં હીલસે દુઆ હું
 બો મેરા જુરા આહે ખુદા ઉસ્કા બલ્લા હો
 તુમ મેરે સીવા જોર કીસી ગેરકો આહો
 અણાહ હરે બાગે જવાની નાહરા હો

મંત્રલ.

બેઠાર હે વો આહકે જુસ્મેં અસર નહોં,
 ઉસ મેં ખબરકો જોર હમારી ખબર નહોં;
 ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હે ચાંદની,
 જલવા ફિગન વો માહ અગર બામખર નહોં ? !
 ચે રાહ વો હે ખિજરલી કટકે હજાર સાલ
 તુમચા જનામે હંક ! અગર રાહબર નહોં
 હો તુલ આજ ઇતની ઈલાહી થમે વિચાર
 ચાનીકે રોજે, હશ્તસે પેહલે સહર નહોં
 અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેહચાને કિસતરહ
 દેખાયો જુસ નજરસે અગર વો નજર નહોં
 જલબય બક, હુસ્નસે સબ મિસ્લે કોહે તુર
 હંદે નજરસે ફર વો જલવા અગર નહોં
 આહોં કો રોહ, અખતસે હે કામ અય અલીલ
 બેઠાર નીલસે વો કહીં ફિત્તાગર નહોં

મઝલ.

મોસમભી હે બાહલી હે, સાગરભી સુ ખુભી,
 પી આંજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુભી;
 સબ દેગે શહાદત ચે મેરે ખુનકે છીર,
 ટપકેગા તેરી તેજ,સે મેહશરમે લુહુભી;
 ખુલશનમે લી હમકો ન કોઈ શુલ નગર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લમેખુભી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાએગા હાથોમે દિના બનકે લુહુભી;
 " ઇસહાક " નહો એજપે કસુ મેરા મૂકદ્દર ?
 સુરતભી પસંત આઈ હે ઉન્કો, મેરી ખુભી

મઝલ.

તવહીદકો ઉસ્કી આલમમેં મનવાદીયા કમલી વાલેને
 કાફીરકી ઝખાંસે ઇતદલાહે પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ખુદ્દોંકી લપટસે આલમકો મેહકાદીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકો કટવાકર કહીં દારપે ચડ મન્સુરબના
 એક બામ હકીકતકા છુસ્કો પિલવાદીયા કમલી વાલેને
 ઉઝમતમે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકો રોનોં
 મેઅરાજકી શબ બાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 બે બોલમે ઉસ્કે બોલદીયે બે પેચ પડેમે બોલદીયે
 ઉલખનકો દિલોકી હમલરમે મુલબાદીયા કમલી વાલેને
 સખાદાઈનામત હય ઉસ્કી સખાદા કરમ હય ઉસ્કા
 લાજવ ના કમલીસે મુજકો રહીં કંતનાદીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમેં ઓર ઉર્દુ અબાનમેં.

જ'મનામા હઝરતઅલી	૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી	૦-૧-૦
જ'મનામા જતુન કા	૦-૫-૦	કિસ્સા સાહેરમ બડા	૦-૩-૦
આદમ શીલ હઠીસ	૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હાફેનરશીદ	૦-૪-૦
મોહુદે શાને ખુદા	૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે ખસક	૦-૬-૦
મોહુદે મુશ્વજર જન્નત	૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે ખસક	૦-૪-૦
મોહુદે રિવાયન ખીસમીલા	૦-૨-૦	મજમુએ કબ્વાલી	૦-૧૨-૦
રીવાઝે જન્નત	૦-૪-૦	તોફએ કબ્વાલી	૦-૪-૦
કરામતે મહેબુએ મુખહાની	૦-૨-૦	એહરે મહેશીલ	૦-૬-૦
ચઢીદે કરખલા	૦-૬-૦	પરસતાને કબ્વાલી	૦-૬-૦
કુન્જતુલ ખસલામ	૦-૨-૦	શેરોંકા ખળના	૦-૬-૦
સખાવત નામા	૦-૨-૦	કબ્વાલકી મહેશીલ	૦-૪-૦
સહાદત નામા	૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ	૦-૧૦-૦
કિસ્સા ખુલસનોખર	૦-૬-૦	યુસુફ દીલઆરા	૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પહાન	૦-૨-૦	માલનકી બેટી	૦-૮-૦
નુરે ખસલામ નાટક	૦-૧૦-૦	કમસીન ખીખી	૦-૬-૦
શાને ખસલામ	૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક	૦-૩-૦
એહરે ખસલામ	૦-૮-૦	પુશાને છન્દગી	૦-૮-૦
હસીન કાતીલ	૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ	૦-૮-૦
મન્દર સલા	૦-૩-૦	ફરેખે ફુરન	૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ	૦-૩-૦	અમેરીકન ઝંકુ	૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી	૦-૮-૦	મહબુખએ શામ	૦-૮-૦
ખુતી શેરની	૦-૮-૦	હસીન નાજનીન	૦-૮-૦

પસકે અલાવા મઝલ-કબ્વાલી નાટક-નાવેલ-કીસ્સેખી મીલ સકતે હંધ જો આડર આનેપર ફોરન બજરીએ વી.પી. રવાના કી જતી હમ, એક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કીજીએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટર પંચ.

માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઉચ, મુંબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,

મુસ્તાન મેન્શન હંમરી, મુંબઈ, નં. ૬.

ગઝલ.

માથુક હો આશુકે સતારે કે લીયે હો.
તારે નીચા હો નાજ ચલાનેકે લીયે હો.

મેલુમે ખતા ખુન બહાનેકે લીયે હો.
ઝોર આતશ પ્રકટકો બજાનેકે લીયે હો.

હમ ચાહને વાલોકો બજાનેકે લીયે હો.
માથુક હો આશુકે સતારે લીયે હો.

નઝરે કીસી તરહે મય સમર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે.

માથુક મગર અમસે સીતમગર નહી હોતે
મુઝપર નો સીતમ હવ વો કીસીપર નહી હોતે.

તુમ મેરે નહી સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
અસ હીતમે કે તુને નીચાહે નાજ ચુભોયા.

યેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહી સોયા
અહરે મમે ઉલ્લસતમે આશીકકો. કુચોયા.

તુમ હોસ્ત હુએ અસકે ઉસે જાનસે ખેમા
દુસ્તાનકો મીટીમે મીલાનેકે લીયે હો.

મરજએ વો હમતોડકે તુમ અસપે ખફા હો.
ઝીંદા હો અમર શીર નીચહે હુદસે રખો.

અરહમ હો નો શીરાબએ હસ્તી.તો સંવારો
મરજ વે તુમારી હવ અસે ચાહો ખીમાડો.

ખીનડી હુધ તમદીર બનાને કે લીયે હો.
મર હો હસ્તીનીયે વે આહત નહી અમડી.

પ્રિન્ટર-મહમદ અમદુલ રહેમાન, ધી ખીમારત મેસ
સુલ્તાન મેન્શન કુંમરી, મુમબઈ.

ખાલીસર:- હુસમાન મહમદ, એડીટર હમરમમ.

માલિક:- હંદરે સુદ લીયો, ખીમારત મેસ, મુમબઈ.

1
2
3

1
2

1